

P7_TA(2012)0323

Švietimas, mokymas ir strategija „Europa 2020“

2012m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl švietimo, mokymo ir strategijos „Europa 2020“ (2012/2045(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 165 ir 166 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, visų pirma jos 14 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 23 d. Komisijos komunikatą „2012 m. metinė augimo apžvalga“ (COM(2011)0815),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos komunikatą „Švietimas ir mokymas pažangioje, tvarioje ir integracinėje Europoje“ (COM(2011)0902),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos išvadas dėl švietimo ir mokymo socialinio aspekto¹,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“)²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 28 d. Tarybos rekomendaciją „Iniciatyva „Judus jaunimas“ – besimokančio jaunimo judumo skatinimas“³,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją dėl mokyklos nebaigusių asmenų skaičiaus mažinimo⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl ikimokyklinio ugdymo Europos Sąjungoje⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 18 d. rezoliuciją dėl bendrųjų gebėjimų kintančiame pasaulyje: 2010 m. švietimo ir mokymo darbo programos įgyvendinimas⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl švietimo ir mokymosi visą gyvenimą žinioms, kūrybiškumui ir naujovėms skatinti. Darbo programos „Švietimas ir mokymas 2010“ įgyvendinimas⁷,

---

¹ OL C 135, 2010 5 26, p. 2.

² OL C 119, 2009 5 28, p. 2.

³ OL C 199, 2011 7 7, p. 1.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0531.

⁵ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0231.

⁶ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 8.

⁷ OL C 45 E, 2010 2 23, p. 33.

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0247/2012),
- A. kadangi, nors ir pagerėjo padėtis švietimo ir mokymo srityje, daugumai ES gyventojų mokymasis visą gyvenimą tebėra siekiamybė, o kai kurie rodikliai net kelia nerimą; kadangi, be bendrojo ir profesinio lavinimo, svarbu pabrėžti suaugusiųjų švietimo ir neformaliojo mokymo svarbą;
- B. kadangi daugelyje valstybių narių mokymosi visą gyvenimą strategijos toli gražu nėra tinkamai įgyvendintos, nors jos yra pagrindinis strategijos „Europa 2020“ uždavinys;
- C. kadangi įgyvendinant švietimo ir mokymo politiką galimybė mokytis visą gyvenimą turi būti suteikta visiems, nepaisant asmenų amžiaus, negalios, lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, lytinės orientacijos, kalbinės aplinkos ir socialinės ekonominės padėties;
- D. kadangi įvairių grupių žmonėms tebeikišamos ribotos ir menkai pritaikytos galimybės mokytis; kadangi tiek vietinės tautos, tiek kalbinių ir kultūrinių mažumų grupės turėtų gauti galimybę mokytis savo gimtąja kalba;
- E. kadangi siekiant įveikti dabartines krizes ES ekonomikos augimas visų pirma turi būti pagrįstas švietimu, žiniomis, inovacijomis ir pritaikyta socialine politika, o siekiant išgyventi šį kritinį laikotarpį svarbu tinkamai ir visiškai įgyvendinti šios srities politiką pagal strategijos „Europa 2020“ programą;
- F. kadangi valstybės narės yra atsakingos už švietimo ir mokymo politikos formavimą, o šiai sričiai reikia atitinkamų valstybinių lėšų norint užtikrinti vienodas galimybes siekiant išsilavinimo nediskriminuojant socialiniu, ekonominiu, kultūriniu, rasiniu ar politiniu atžvilgiu;
- G. kadangi dėl griežtų taupymo priemonių ir su jomis susijusio švietimo ir mokymo sistemoms skiriamo biudžeto mažinimo visoje ES kyla pavojus vienam iš pagrindinių varomųjų sanglaudos ir augimo veiksnių bei kenkia tikslui Europoje sukurti žinių ekonomiką;
- H. kadangi siekdamas plėtoti savo nacionalines švietimo ir mokymo sistemas valstybės narės turi toliau bendradarbiauti ir keistis geriausios patirties pavyzdžiais;
- I. kadangi nepakankamas kalbų mokėjimas tebėra didžiulė judumą mokymosi ir lavinimosi tikslais stabdanti kliūtis;
- J. kadangi įgyvendinant veiksmingą švietimo ir mokymo strategiją taip pat turėtų būti siekiama ugdyti besimokančių asmenų įgūdžius ir gebėjimus, reikalingus asmeniniam tobulėjimui ir aktyviam pilietiškumui;
- K. kadangi mokymasis visą gyvenimą iš tiesų turėtų faktiškai tęstis visą žmogaus gyvenimą ir kadangi reikėtų labiau atsižvelgti į vyresnio amžiaus žmonių sukauptą žinių potencialą;
- L. kadangi išmanant naujas technologijas gerokai lengviau įgyvendinti Mokymosi visą gyvenimą programos tikslus;

- M. kadangi mokymasis visą gyvenimą yra nenutrūkstamas procesas ir turėtų tęstis visą žmogaus gyvenimą – pradedant kokybišku ankstyvu ugdymu ir baigiant mokymusi sulaukus pensinio amžiaus;
- N. kadangi kokybiška vaikų priežiūra ir ankstyvasis ugdymas yra investicija į ateitį ir labai naudingas ir asmeniui, ir visuomenei;
- O. kadangi mokyklos nebaigimas turi rimtų padarinių asmeniui, taip pat ES socialinei ir ekonominei plėtrai;
- P. kadangi reikėtų apsvarstyti galimybę įdiegti daugiau naujovių stipendijų skyrimo ikiuniversitetinio ugdymo įstaigų mokiniams srityje;
- Q. kadangi švietimo ir mokymo prieinamumas yra labai svarbus uždavinys, kurį taip pat reikia išspręsti, norint toliau didinti socialinę įtrauktį ir sanglaudą bei geriau kovoti su skurdu;
- R. kadangi europinės, nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijos, siekdamos sėkmingai įveikti sunkumus, su kuriais šiuo metu kovoja Europa, privalo bendradarbiauti;
1. atkreipia dėmesį į minėtą Komisijos komunikatą „Švietimas ir mokymas pažangioje, tvarioje ir integracinėje Europoje“;
  2. primena, kad prieš prasidedant dabartinei krizei, valstybių narių rodikliai pagal visų amžiaus grupių gyventojų dalyvavimą švietimo, mokymo ir mokymosi visą gyvenimą programose labai skyrėsi, o ES vidurkis buvo gerokai mažesnis už kitų valstybių vidurkius;
  3. atkreipia dėmesį, kad, atsižvelgdamos į esamą ekonominę padėtį, kai kurios valstybės narės sumažino švietimui ir mokymui skirtus biudžetus, tačiau yra įsitikinęs, kad didžiausios strateginės vertės investicijos turėtų būti apsaugotos ir netgi padidintos; pabrėžia, kad Sąjungos daugiametėje finansinėje programoje numatoma, kad pagal ES ilgalaikį biudžetą švietimo ir susijusiems sektoriams skiriamas finansavimas padidės didžiausia procentine dalimi;
  4. atkreipia dėmesį į būtinybę patvirtinti padidintą biudžetą, kuris pagal daugiametę finansinę programą skiriamas švietimo ir su juo susijusiems sektoriams; ragina valstybes nares patvirtinti nacionalines mokymosi visą gyvenimą strategijas ir skirti pakankamai išteklių joms finansuoti, nes tai yra geriausia įmanoma priemonė, kuria galima naudotis 2020 m. švietimo ir mokymo strategijoje nustatytiems tikslams pasiekti;
  5. pabrėžia, kad ekonominiai nuostoliai dėl prastų švietimo srities rodiklių, įskaitant mokyklos nebaigimą ir socialinę nelygybę švietimo ir mokymo sistemoje, ir jų pasekmės valstybių narių ekonomikos augimui daug didesni už patiriamus dėl finansų krizės ir valstybės narės jau ne vienus metus brangiai už tai moka;
  6. prašo valstybių narių teikti pirmenybę išlaidoms švietimo, mokymo, jaunimo, mokymosi visą gyvenimą, mokslinių tyrimų ir inovacijų bei kalbų ir kultūrų įvairovės srityse, kurios laikomos investicijomis į būsimą ekonomikos augimą ir ekonominę pusiausvyrą, bet kartu užtikrinti pridėtinę tokių investicijų vertę; atsižvelgdamas į tai, dar kartą prašo bent 2 proc. BVP dydžio investiciją skirti aukštajam mokslui, kaip Komisija rekomendavo metinėje augimo ir užimtumo apžvalgoje, nes tai yra mažiausia žinių ekonomikos įtvirtinimo sąlyga;

7. primena, kad tam, kad ateityje galėtų konkuruoti su naujomis galingomis pasaulio valstybėmis, ES valstybės narės raginamos įgyvendinti pagrindinius strategijos „Europa 2020“ tikslus švietimo srityje: investicijos į mokslinius tyrimus turi pasiekti 3 proc., jaunuolių su universitetiniu išsilavinimu skaičius turi padidėti iki 40 proc., taip pat mokyklos nebaigusių jaunuolių turi sumažėti ir būti mažiau nei 10 proc.;
8. primena, kad įgyvendinant plataus užmojo švietimo ir mokymo strategiją moksliniai tyrimai yra labai svarbūs, todėl prašo Komisijos ir valstybių narių imtis aktyvesnių veiksmų, kuriais būtų siekiama didinti į šią sritį pereinančio jaunimo dalį;
9. primena, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti jaunimui, atsižvelgiant į tai, kad nedarbas ES siekia daugiau kaip 20 proc., o kai kuriose valstybėse narėse ar regionuose viršija 50 proc., ir kad jaunimas, ypač turintis žemiausią kvalifikaciją, ypač smarkiai nukentėjo nuo dabartinės krizės; itin pabrėžia neigiamus griežto taupymo programų padarinius kai kurių valstybių narių, visų pirma pietinių valstybių, jaunimo nedarbui, dėl kurių galimas didelis protų nutekėjimas į kitas, ES nepriklausančias, šalis; taip pat primena, kad šiuo metu vienas iš septynių mokinių (14,4 proc.) nustoja mokytis įgijęs tik pagrindinį išsilavinimą ir nedalyvauja tolesnėse švietimo ar mokymo programose;
10. pažymi, kad kai kuriose valstybėse narėse taikomos dvejojimo profesinio mokymo sistemos, kuriomis užtikrinamas teorijos ir praktikos susiejimas ir labiau negu tik mokyklinio švietimo formomis palengvinamas perėjimas prie profesinės veiklos;
11. siūlo valstybėms narėms, apskaičiuojant nacionalinio biudžeto deficitą pagal fiskalinį susitarimą, neįtraukti investicijų į švietimo ir mokymo sritis, nes jos laikomos pagrindiniais užtikrinto ekonomikos atkūrimo pagal strategijos „Europa 2020“ tikslus varomaisiais veiksniais;
12. ragina ES institucijas įdėti daugiau pastangų ir parengti aiškesnę, kryptingesnę ir naujiems visuomenės uždaviniams spręsti geriau pritaikytą ES lygmens jaunimo politiką; dabartinis jaunimas mano, kad negalės pasiekti tokio paties gerovės lygio, kokį pasiekė ankstesnė karta;
13. ypač prašo valstybių narių įgyvendinti priemones, skirtas jaunimui, kuris gali nebaigti mokyklos ar kuris nedalyvauja švietimo ar mokymo programose arba darbo rinkoje, siekiant jam pasiūlyti kokybišką švietimą, mokymą ir jaunimo garantijų sistemas, kad jaunimas galėtų įgyti integracijai į darbo rinką reikalingos kompetencijos ir patirties, be to, palengvinti kai kurių iš jų reintegraciją į švietimo sistemą; be to, prašo skirti ypatingą dėmesį profesiniam rengimui ir mokymui tretinio išsilavinimo sistemose, atsižvelgiant į nacionalinių švietimo sistemų įvairovę; ragina valstybes nars padidinti pastangas užtikrinant, kad jaunimas galėtų įgyti realios darbo patirties ir greitai patekti į darbo rinką; pabrėžia, kad mokomoji praktika turi būti tiesiogiai susijusi su studijomis ir būti studijų programos dalis;
14. pabrėžia, kad krizės laikotarpiu jaunimo darbui kyla dar didesnis pavojus; pažymi, kad yra svarbu stebėti, kaip greitai mokslus baigę jauni absolventai gauna su savo studijomis ir žiniomis susijusią darbo vietą, ir remiantis šia informacija spręsti apie mokymo ir kvalifikacijų sistemų kokybę bei jų keitimo poreikį ir galimybę;
15. ragina Komisiją ir valstybes nars nuosekliai dirbti siekiant pradėti taikyti, įgyvendinti ir plėtoti Europos profesinio mokymo kreditų sistemą, Europasą ir Europos kvalifikacijų sąrangą;

16. pabrėžia, kad jaunimas atlieka svarbiausią vaidmenį siekiant pagrindinių ES 2020 m. tikslų, susijusių su užimtumu, moksliniais tyrimais ir inovacijomis, klimatu, energetika, švietimu ir kova su skurdu;
17. pabrėžia, kad savišvieta ir neformalusis švietimas yra svarbūs ugdant vertybes, gabumus ir kompetenciją, visų pirma tarp jaunimo, taip pat pilietiškumą ir demokratišką dalyvavimą; prašo Komisijos naujose švietimo, jaunimo ir pilietiškumo programose užtikrinti paramą savišvietai ir neformaliajam švietimui, įskaitant finansinę;
18. atsižvelgdamas į tai, kad demografiniai pokyčiai yra nepaneigiama Europos tikrovė, ragina universitetus išplėsti mokymosi galimybes ir atnaujinti mokymo programas siekiant spręsti naujus uždavinius, kad Europos gyventojai galėtų tobulinti savo įgūdžius, tačiau tai neturėtų pakenkti universitetų akademinėi žinių perdavimo paskirčiai; atsižvelgdamas į tai pabrėžia neformaliojo švietimo ir savišvietos rėmimo bei pripažinimo svarbą;
19. palaiko privačių suinteresuotųjų šalių, visų pirma MVI, vietos ir regionų valdžios institucijų bei pilietinės visuomenės suinteresuotųjų subjektų dialogą su aukštojo mokslo institutais ir universitetais siekiant skatinti studentus įgyti žinių ir įgūdžių, reikalingų jų integracijai į darbo rinką; primena darbdaviams, kad supažindinimas su darbu yra labai svarbus, nes jis padeda jaunimui prisitaikyti prie profesinio gyvenimo;
20. primena, kad kūrybiškumas – esminis naujosios žinių ekonomikos aspektas; pabrėžia, kad kūrybos sektoriaus įnašas į ekonomiką yra labai svarbus, nuolat didėja ir sudaro 4,5 proc. Europos Sąjungos BVP ir jame esama 8,5 mln. darbo vietų;
21. mano, kad būtina siūlomos darbo jėgos ir darbo rinkos pajėgumo ja pasinaudoti sąveika;
22. pabrėžia esminį valstybinių įdarbinimo tarnybų vaidmenį vykdant bedarbių paramos ir konsultavimo veiklą, ypač susijusią su pagalba ieškant darbo ar mokymo; pabrėžia, kad vis daugiau tokių bedarbių turi gauti tinkamą mokymą, nes taip jiems būtų lengviau grįžti į darbo rinką, todėl ragina valstybes nares tam skirti reikalingų išteklių;
23. pabrėžia, kad itin svarbu sudaryti palankesnes mokymosi visą gyvenimą sąlygas neįgaliesiems, ne tik parengiant ir įgyvendinant tikslines programas, bet ir į visas plačiau visuomenei skirtas programas įtraukiant negalios aspektą; atsižvelgdamas į tai, mano, kad būtina ypatingą dėmesį skirti negalios ryšiui su mokymusi visą gyvenimą, kad būtų užkirstas kelias socialinei atskirčiai ir kad būtų realiai sustiprintos neįgaliųjų pozicijos darbo rinkoje, atsižvelgiant į tai, kad, remiantis visais tyrimais šioje srityje, neįgaliųjų išsilavinimo lygis yra žemesnis už vidutinį, tačiau jie labai retai dalyvauja atitinkamose programose;
24. primena, kad viena svarbiausių darbdavių atsakomybės sričių – visiems užtikrinti galimybę mokytis visą gyvenimą, deramai atsižvelgiant į lyčių lygybę; ragina darbdavius sudaryti palankesnes sąlygas tęstiniam darbuotojų mokymuisi visą jų profesinį gyvenimą, gerinant informuotumą apie teisę į mokymąsi, užtikrinant, kad mokytis galėtų visi darbuotojai, taip pat atitinkamai įvertinant darbuotojų kvalifikacijos kėlimą, taip sudarant galimybes tolesnei specializacijai ir karjerai;
25. ragina didinti pastangas siekiant sukurti ir įdiegti Europos formaliojo ir neformaliojo mokymo, įskaitant savanorišką tarnybą, ir kvalifikacijos sertifikavimo ir pripažinimo sistemą, siekiant sustiprinti labai svarbius neformaliojo mokymosi ir formaliojo švietimo

ryšius, taip pat gerinti nacionalinį ir tarpvalstybinį judumą mokantis ir darbo rinkos judumą;

26. pažymi, kad labai skiriasi šalių švietimo ir mokymo sistemos, ir, atsižvelgdamas į subsidiarumo principą, siūlo prie pažangos ataskaitos kiekvienai valstybei narei pridėti praktinį vadovą, kuriame būtų pateiktos rekomendacijos, kaip būtų galima pagerinti esamą politiką ir plėtoti nacionalines švietimo sistemas;
27. ragina stiprinti ES politikos išorės aspektą stiprinant Sąjungos ir jos tarptautinių partnerių ir kaimyninių šalių politinį dialogą bei bendradarbiavimą švietimo ir mokymo srityje, siekiant atsižvelgti į a) didėjančią ekonominę, socialinę ir politinę tarpusavio priklausomybę ir b) padėti įgyvendinti strategijos „Europa 2020“ išorės aspektą, taip pat c) remti stabilumą, gerovę ir didinti užimtumo galimybes savo šalių partnerių piliečiams, kartu rengiant veiksmingesnes priemones kvalifikuotos darbo jėgos migracijai į Europą valdyti ir jai sudaryti palankesnes sąlygas, siekiant išspręsti specialistų trūkumo problemą ir pašalinti spragas, atsiradusias dėl demografinių pokyčių Europoje;
28. primena, kad nacionalines profesinio rengimo ir mokymo sistemas, kurios priklauso pasaulinei švietimo rinkai, būtina susieti su platesniu pasauliu, kad jos išliktų šiuolaikinės ir konkurencingos, ir kad jos turi gebėti geriau pritraukti besimokančius asmenis iš kitų Europos ir trečiųjų šalių bei jiems suteikti išsilavinimą ir mokymą, taip pat palengvinti jų įgūdžių pripažinimą; pabrėžia, kad šie klausimai tampa dar svarbesni dėl demografinių pokyčių ir tarptautinės migracijos;
29. pabrėžia, kad, nors kuriama Europos švietimo ir mokymo erdvė, dar nepasiektas tikslas pašalinti kliūtis judumui, o besimokančių asmenų judumas profesinio rengimo ir mokymo srityje išlieka nedidelis; pabrėžia, kad svarbus ateities uždavinys bus iš esmės didinti tarptautinį profesiniame rengime ir mokyme dalyvaujančių besimokančių asmenų ir mokytojų judumą ir pripažinti žinias, įgūdžius ir kompetenciją, kuriuos jie įgijo užsienyje, taip pat pabrėžia, kad, be to, būtina geriau ir kryptingiau teikti informaciją ir konsultuoti apie mokymosi galimybes, siekiant į mūsų profesinio rengimo ir mokymo sistemas pritraukti daugiau besimokančių asmenų iš užsienio;
30. apgailestauja, kad Komisijos komunikate „Švietimas ir mokymas pažangioje, tvarioje ir integracinėje Europoje“ neskiriama pakankamai dėmesio ikimokyklinio ugdymo mokyklų plėtros, visų pirma kalbų požiūriu, klausimui, nepaisant to, kad ji yra vienas svarbiausių strategijos „Europa 2020“ tikslų; mano, kad šį etapą reikėtų vertinti kaip svarbiausią asmens būsimam išsilavinimui ir individualiai bei socialinei raidai ugdymo etapą; mano, kad ankstyvasis ugdymas, kuriuo siekiama ugdyti motorinius ir socialinius įgūdžius, skatinti suderintą emocinį vystymąsi ir palaikyti intelektinį smalsumą, vaikams bus naudingas;
31. prašo Komisijos skatinti valstybes nares ir joms padėti įgyvendinant priemones, skirtas vaikams nuo mažiausio amžiaus įtraukti į tinkamas mokymo programas;
32. yra tvirtai įsitikinęs, kad investicijų į pagal atitinkamą kiekvienos tikslinės grupės suvokimo laikotarpį ir brandos lygį sukurtą ikimokyklinį ugdymą ir priežiūrą grąža didesnė, nei investicijų į kitus ugdymo etapus; pabrėžia, kad yra įrodyta, jog investuojant į ikimokyklinį ugdymą, vėliau patiriamos mažesnės išlaidos; taip pat mano, kad švietimo veiksmingumas visais lygmenimis priklauso nuo gerai parengtų mokytojų ir jų nuolatinio kvalifikacijos kėlimo, todėl reikalingos pakankamos investicijos į mokytojų rengimą;

33. pabrėžia, kad vaikų socialinės raidos požiūriu būtina, kad juos prižiūrėtų specialistai, visų pirma tai svarbu vaikams iš socialinių sunkumų turinčių šeimų;
34. pabrėžia, kad nuo pat labai jauno amžiaus žmonėms būtina mokytis užsienio kalbų, ne tik oficialių ES kalbų, bet ir regioninių bei mažumų kalbų, nes tai suteikia jiems daugiau judumo, galimybę lengviau patekti į darbo rinką ir gerokai didesnes galimybes mokytis, kartu skatinami kultūrų mainai ir užtikrinama didesnė Europos sanglauda;
35. pabrėžia, kad būtina skatinti judumą kalbų mokymosi tikslais, siekiant užsibrėžto tikslo, kad visi Europos Sąjungos piliečiai, be savo gimtosios kalbos, mokėtų dar mažiausiai dvi užsienio kalbas;
36. pabrėžia būtinybę pradėti mokytis kalbų dar prieš pradėdant lankyti mokyklą ir palankiai vertina iniciatyvas, kuriomis mokiniams suteikiama galimybė mokykloje kaip pasirenkamąjį dalyką raštu ir žodžiu mokytis savo kilmės šalies kalbos ir taip įgyti papildomų įgūdžių;
37. mano, kad siekiant skatinti aktyvų pilietiškumą, europines vertybes ir kalbų įgūdžius bei kitus vertingus įgūdžius ir gebėjimus, itin svarbu pagal plataus užmojo bendruomenės programas švietimo ir kultūros srityse skatinti judumą, mokytojų, studentų ir mokinių mainus, visų pirma kalbų mokymosi tikslais;
38. ragina Komisiją palaikyti novatoriškų švietimo ir mokymo srities sprendimų, kuriuos būtų galima lengvai pritaikyti kalbų ir techniniu požiūriais ir kurie padėtų užtikrinti judumą mažiau daugiakalbystės reiškinių paveiktuose sektoriuose, kūrimą;
39. pripažįsta 2012-ųjų – ES aktyvaus senėjimo ir kartų solidarumo metų svarbą ir primena, jog ES svarbu, kad vėlyvame gyvenimo etape jos piliečiai turėtų galimybę dalyvauti visų formų mokymo programose, o besimokantys vyresnio amžiaus žmonės būtų įtraukti į dialogą su specialistais, dirbančiais mokymo paslaugas teikiančiose ir jas remiančiose tarnybose;
40. primena, kad programos *Grundtvig* tikslas – padėti plėtoti suaugusiųjų švietimo sektorių, taip pat suteikti daugiau žmonių galimybę įgyti mokymosi patirties; pabrėžia, kad įgyvendinant šią programą daugiausia dėmesio skiriama suaugusiųjų švietimo ir alternatyvaus švietimo kursuose dalyvaujančiųjų mokymo ir mokymosi poreikiams bei tokias paslaugas teikiančioms organizacijoms; prašo valstybių narių gerinti švietimo suaugusiųjų švietimo organizacijose kokybę ir skatinti jų bendradarbiavimą;
41. pabrėžia būtinybę skatinti esamas Europos priemones, visų pirma švietimui skirtus struktūrinius fondus;
42. pabrėžia, kad, kaip akcentuojama Mokymosi visą gyvenimą programoje, formaliojo švietimo ir mokymo sistemose suaugusiųjų mokymasis apima ne tik su užimtumu susijusią veiklą, bet ir asmeninius, pilietinius ir socialinius įgūdžius, kuriuos reikia ugdyti visą gyvenimą;
43. pripažįsta, kad padėtis, kai vyresni asmenys švietimo ir mokymo veikloje dalyvauja siekdami realizuoti save arba pabendrauti su kitais, apskritai daro teigiamą poveikį visuomenei;
44. pabrėžia, kad reikia surinkti statistinius duomenis, susijusius su vyresnių kaip 65 metų žmonių dalyvavimu mokymosi visą gyvenimą programose; pabrėžia, kad daugelyje ES

šalių pensiniam amžiui didėjant ir žmonėms darbo rinkoje liekant ilgiau nei anksčiau, būtina atsižvelgti į gyventojų, kurie nepakliūva į šią amžiaus grupę, skaičiaus pokyčius;

45. pripažįsta šviečiamąjį ir mokomąjį sporto vaidmenį ir todėl ragina valstybes nares daugiau investuoti į sportą ir skatinti sportavimą mokyklose, kad būtų puoselėjama integracija ir prisidedama prie Europos jaunimo teigiamų vertybių ugdymo;
46. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti tvarų vystymąsi ir sporto vaidmenį visuomenėje labai svarbu treniruoti žaidėjus vietos lygmeniu, ir reiškia paramą sporto reguliavimo institucijoms, kurios skatina klubus investuoti į jaunų vietos žaidėjų švietimą ir mokymą naudodamosi priemonėmis, pagal kurias klubų komandose nustatomas mažiausias vietos lygmeniu treniruotų žaidėjų skaičius, ir ragina imtis dar platesnio užmojo priemonių;
47. ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę įdiegti platesnę ir kuo mažiau biurokратиšką nedidelių stipendijų skyrimo skurdžiau gyvenantiems ikiuniversitetinio ugdymo įstaigų mokiniams sistemą, siekiant paskatinti juos toliau mokytis, taip padedant šalinti socialinę nelygybę ir visiems užtikrinant daugiau galimybių mokytis;
48. mano, kad reikėtų imtis daugiau priemonių siekiant sumažinti gamtos mokslų, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykų diplomus įgyjančių vyrų ir moterų skaičiaus skirtumą, kurį rodo tai, kad tik 20 proc. baigusiųjų inžinerijos studijas yra moterys;
49. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.